

מאורות שלום

מרכז תורני ללימוד פנימיות
התורה והחסידות
לאורו של האדמו"ר י-ם
מוהר"ר שלום ספרין זצוק"ל

שבת קודש פרשת משפטים – שבת מברכין | כ"ד שבט התשע"א | גיליון מספר 229 | שנה חמישית

מאורות הפרשה

"וְשִׁחַד לֹא תִקַּח כִּי הַשִּׁחַד יַעֲזֹר פְּקָחִים וְיִסְלַף דְּבָרֵי צְדִיקִים" (כג ח)

מצינו בגמרא (כתובות קה): "ר' ישמעאל בר אלישע אייתי ליה ההוא גברא ראשית הגז, אמר ליה: מהיכא את? א"ל: מדוך פלן. ומהתם להכא לא הוה כהן למיתבא ליה? א"ל: דינא אית לי, ואמינא, אגב אורחאי אייתי ליה למר. א"ל: פסילנא לך לדינא. לא קביל מיניה. אותיב ליה זוגא דרבנן וקדייני ליה. בהדי דקאזיל ואתי, אמר: אי בעי טעין הכי, ואי בעי טעין הכי, אמר: תיפח נפשם של מקבלי שוחד, ומה אני שלא נטלתי, ואם נטלתי שלי נטלתי - כן, מקבלי שוחד על אחת כמה וכמה". והנה יש לתמוה מה חשש היה לו לרבי ישמעאל ליקח את מתנות הכהונה הראויות לו משמים, ולא עוד שהרי אמרה הגמרא (כתובות קה ב) "כל המביא דורון לתלמיד חכם כאלו הקריב בכורים" ומדוע ימנע ישמעאל כהן גדול מאותו האיש לזכות בקיום המצווה מחד ומעשה הבא בגמרא שהרי הוא כמקריב ביכורים? ללמדך, שהוא נכלל בענין השוחד האמור בפרשתנו, שהרי די לו ליקח ולו בדברים הראויים והמגיעים לו וכבר יתעורר עיניו, ואין דעתו שלמה ומכוונת אל האמת, וכמובא בגמרא (סנהדרין) "אין מלך ולא כהן גדול יושבין בעיבור שנה" וסיבת הדבר היא "מלך - משום אפסניא; כהן גדול - משום צינה" [שם] ומה יש למנוע מהם מלהשתתף בעיבור השנה? "משום אפסניא" - מחלק ממון לחיילותיו כך וכך לשנה, ונוח לו שיהו כל השנים מעוברות. "כהן גדול" - אינו רוצה שתתעבר שנה מפני הצינה, שצריך לטבול ולקדש ביום הכיפורים חמש טבילות ועשרה קידושין, ואם תתעבר שנה, הרי תשרי במרחשוון, וצינת מרחשוון תהיה בתשרי. אם כן רואים אנו שגם בדבר קטן דעת האדם המקבל שוחד ואפילו שוחד דברים, דעתו נוטה לצד נותן הטובה ההיא, ואמרה המשנה [אבות א] "רבן שמעון בן גמליאל אומר על שלשה דברים העולם עומד על הדין ועל האמת ועל השלום שנאמר (זכריה ח) אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם", היינו שקיומו של העולם עומד כל אמת ומשפט שביסוד המשפט המקיים את העולם צריך שתהיה בו אמת שהרי אין לדין אלא מה שראות עיניו, ואם מקבל שוחד הרי עיניו מתעוורת ואינו רואה במידת האמת, ויטה משפטו מען האמת והשלום ירחק ממנו ומהבאים לידון לפניו. ויש לומר שרצתה תורה להכין את ליבנו שכאשר באים אנו לדון את פלוני או אלמוני על מעשיהם שאין אנו נקיים משוחד לבבנו, ואין אנו רואים את האמת לאמיתה, אלא ליבנו מטעה אותנו לדון אותם לכף חובה, כי עינינו מתעוורת משוחד עצמנו, ועל כן בטרם נבוא לדון את כל איש ישראל, נלך אל מי שדעתו נקייה בענין זה, ואין לו נגיעה אישית בדבר כלל, נציע לפניו את הנראה לנו ונשמע את אשר בפיו, והוא שאמרה המשנה "אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם". בשערי הנפש של כל אחד ואחד. ויהי"ר שיקויים בנו הנאמר "והוי דן את כל האדם לכף זכות": [אבות א], וזוכה לשלום הבא מאל עליון קונה שמים וארץ, אכ"ר.

נר ה' נשמת אדם
העלון יוצא לעילוי נשמת
חיילי צה"ל שמסרו נפשם על קידוש ה'
ולעילוי נשמת נעמי בת ר' חיים ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה

יוצא לאור ע"י בית המדרש אור שלום
קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100
העורך: בן ישי עוזיהו
כתובת אתר אינטרנט

<http://www.ohrshalom.net>

מאורות מעשה שלום

וְזָכוּ לְאֱלֹהִים יוֹזְרִים בְּלִתֵּי לְהוֹיָהּ לְבָדוֹ. (כב יט).

אפשר לומר ולרמז כדי להבין את הפסוק הקדוש הזה כמין חומר, שזה יודע מהגמרא (פסחים נ:): שאמר, לעולם ילמד אדם לשמה, שזהו התכלית אמיתי שאדם הישראלי צריך ללמוד התורה הקדושה לשמה, אבל אם אי אפשר לו ללמוד תורה לשמה, אז מותר לו ללמוד אף תורה שלא לשמה, אבל רק בדרך ארעי, שמתוך שלא לשמה בא לשמה, שהוא לומד כדי שאח"כ יוכל ללמוד לשמה, אבל אם הוא לומד כל ימיו רק שלא לשמה לקנטר, כמו שכתב שם התוספות במסכת פסחים בפרק מקום שנהגו (שם ד"ה וכאן בעושים), אז נוח לו שלא נברא. וזה אמר הפסוק 'זבח' בגי' ט"ב, וזה אמרו חכמז"ל (ע"ז יט): אין טוב אלא תורה, 'לאלקים יחרם' שהוא לומד שלא לשמה רק לאחרים, כמו שפירש הגה"ק בעל 'נועם מגדים' על הפסוק 'לא יהיה לך אלהים אחרים על פני' (שמות כ ג) שהוא עובד התורה והמצוות רק לזולתו ולא להשם יתברך כביכול, ולכן אם הוא בבחינת זה אז 'חרם'. רק 'בלתי לה' לבדו' ואפילו אם הוא עכשיו לא לגמרי לה', רק הוא רוצה להגיע לעשות לשם ה', אפילו שעכשיו הוא שלא לשמה, כי אי אפשר לו להתחיל תיכף ומיד בתורה לשמה, גם כן טוב. והשם יתברך יעזור לנו ישועה שלימה בקרוב בתוך עם סגולה במהרה בימינו אמן סלה.

(מעשה שלום' מרבינו שלום מקאמרנא)

מאורות הסיפור החסידי

וְשָׁחַד לֹא תִקַּח פִּי הַשָּׁחַד יַעֲזֹר פְּקָחִים וַיִּסְלַף דְּבָרַי צְדִיקִים. (כג ח)

והדרש אפילו צדיק גמור ונוטל שוחד נסמית עינו, והוא דבר מפליא איך יקח צדיק גמור שוחד. והענין, שהיה מעשה אצל אדמ"ר מר"ה אברהם יהושע העשיל מאפטא, בימי חורפו שהיה רב בקאלביסוף וחמש עיירות היו שייכים לו, וישב בדין משפט גדול עם איזה דיינים, והדיינים קבלו שוחד, והיו מטין לזכות אותו שנתן להם, והוא לא הסכים לדעתם, ואמר שאין כך הלכה, והדיינים אמרו לאותו האיש שיראה לשחד את הרב, והוא ידע שהוא מן הנמנע שהוא צדיק גמור, ונתנו לו עצה שיניח בבגד של ראש חדש סך רב של זהובים אדומים, וכך עשה, ואיש לא ידע מזה, ומכל שכן הרב.

וכשבא בפעם השנית וישב בדין עם הדיינים, ראה שהסכימה דעתו לדעת הדיינים, שתק ואמר דינו לבקר משפט (ירמיה כא יב) ודחה אותם, והלך לחדרו ובכה בכיות לפני אדון כל, על מה נטה דעתו לדיינים, שהרי באמת אין זה דין אמת, והיה זה כמה ימים שדחה המשפט מלגלות דעתו, עד שהגיע יום ראש חדש ולקח בגדיו והרגיש שהוא כבד הרבה, ונתן ידו לכיס הבגד ולקח משם כמה זהובים זהב, ושאל לאשתו מי היה כאן איש כזה שיניח מעות כזה בבגדי, וחקרו הדבר עד שנגמרה דעתם שלא היה שם איש כזה אלא אותו בעל דין, ושלח אחריו וגזר עליו בחרם ואיים עליו עד שהודה לו, והחזיר לו, ואמר לו, לך רשע, איני יושב עוד בדין זה. ואמר הצדיק זהו שכתוב 'ויסלף דברי צדיקים' אפילו צדיק גמור ובלי ידיעה כלל קיבל שוחד, נסתלף דבריו.

(היכל הברכה' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא)

סיפורים בבית המדרש בכל יום אחרי התפילות בבית

יום א	יום ב	יום ג	יום ד	יום ה
פ"ש	הלכה	מסכת מגילה	ראשית חכמה	פ"ש

הציבור מוזמן – עזרת נשים פתוחה